

[Udenrigsministeren.]

— det er mig ikke bekendt, om disse Bestræbelser fortsættes, men noget betydeligt Omfang har de jo desværre ikke faaet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, tror jeg det var, nævnte, at der skulde være givet Bevillinger til Laase, men ikke til de Nøgler, der hørte til disse Laase. Ja, jeg maa sige, det har jeg aldrig hørt, og jeg vil ikke være i Stand til at skaffe det ærede Medlem Oplysning om, hvorvidt noget saa mærkeligt skulde være foregaaet; men jeg tænker mig, at den højtærede Handelsminister vil være paa det rene dermed og kunne give Besked om dette.

Blandt de Ting, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremdrog, var den Gruppe af Reklamationsbegæring, som indkom i Sommer. For Tysklands Vedkommende gjaldt dette omkring ved 40 Mill. Kr. Der blev umiddelbart derefter udstedt for omkring ved 20 Mill. Kr. nye Attester, jeg tror noget mere, og siden er der kommet adskillige Millioner til. Der blev imidlertid et vist Antal Millioner tilbage, førend man kunde naa til de 40 Mill. Kr. Et vist Antal af de Millioner, man beskæftigede sig med i Reklamationsbegæringerne, var det ikke muligt at give Attester for, og derom kan jeg sige, at Indvendinger derimod maatte gøres fra Udenrigsministeriets Side, fordi en nøje Gennemgang inden for de paagældende Varegrupper af Reklamationsbegæringernes Omfang for Tyskland og for England viste os, at vi af Hensyn til Handelen med England maatte stille os saaledes, at vi ikke uden videre kunde give denne Gruppe af Bevillinger for Tysklands Handel.

Jeg kan i det hele taget ikke noksom understrege, at det kan ikke nytte noget, at man glemmer, at vi handler ikke blot med Tyskland, men ogsaa med England — man lægger aabenbart ikke alt for megen Vægt paa forskellige andre Lande. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde i Gaar, at Englænderne kunde ikke gøre Indvendinger, fordi nogle andre fik flere Bevillinger; naar deres egne ikke gik ned, saa vilde man vedblivende kunne købe lige meget fra England. Det ærede Medlem misforstaar her de Synspunkter, som findes paa engelsk Side. Det vil ikke være muligt for nogen at bringe ind i engelsk Bevidsthed, at en meget stor Uddeling af Bevillinger paa Varer,

hvor de har Konkurrence fra tysk Side, ikke skulde forringe deres Afsætningsmuligheder i Danmark. Der kan være Tilfælde, hvor det virkelig ikke forringer Englands Afsætningsmuligheder, og hvor vi kan prøve paa at gøre dette klart for dem, men selv i saadanne Tilfælde tror jeg nu, Forsøget vil glippe meget ofte; og vi maa erkende, at der er andre Tilfælde, hvor den engelske Betragtning vil være rigtig, og netop paa saadanne Omraader maa vi tage Hensyn dertil ved vor Bedømmelse af, hvor mange Attester det er muligt at udstede til Tyskland for de paagældende Varers Vedkommende uden at skade vort Handelsforhold til England.

Jeg for min Del vilde meget ønske, at det gik op for alle Tingets Medlemmer, hvilken Alvor der ligger i det Hensyn, der paa disse Omraader maa tages til England, hvis vi skal føre vor Handelspolitik taaleligt igennem i de kommende Tider. Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremhævede, at der var jo ingen, der vilde have, at denne Indførsel skulde ske paa Bekostning af England, og det er en Vending, man ikke helt sjældent hører; men naar man erkender dette fuldt ud rigtige Udgangspunkt, maa man ogsaa forstaa de Konsekvenser, dette maa medføre og nødvendigvis medfører for vor Samhandel med Tyskland.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen understregede nogle Ord, jeg havde sagt om, at Frilisten — det var navnlig Frilisten, jeg talte om, som blev udvidet i Fjor — i Almindelighed, kan man vel gerne sige, ikke har saa stor Betydning for de Varer, der har særlig Interesse, naar det gælder at skaffe Eksport. Dette er utvivlsomt rigtigt, og jeg forstaar, at det ærede Medlem og jeg er enige derom. Forklaringen er jo ogsaa ganske ligetil; Forklaringen er den, at de Varer, der har Interesse for vor Eksport til Tyskland og England, er det ikke muligt i nævneværdigt Omfang at føre over paa Friliste, for i det Øjeblik man gør det, maa man regne med, at Indførselen gaar ned fra de to paagældende Lande, som Erfaringen nu har vist efter Overførelserne i Fjor, og dette betyder atter, at Eksporten gaar ned. Hvis vi her ikke nøjedes med beskedne Grupper, som det skete i Fjor, men tog de store betydningsfulde Grupper, vilde dette betyde en meget stærk Tilbagegang for den danske Eksport.